

Vážení čitatelia Vištuckých listov, milí moji farníci,

v našom ľudskom živote je prirodzené, že sa raz niečo začína, a zasa sa raz niečo končí. Aj v tejto chvíli prežívame predposledný týždeň liturgického roka, ktorý sa končí sobotou pred Prvou adventnou nedeľou. Dalo by sa povedať, že sme prežili ďalší liturgický rok, a do nového liturgického roka vstúpime v nedeľu 2. decembra, kedy sa začne adventná doba.

Liturgický rok je zvláštny tým, že si málo kto uvedomuje, že sa začína a končí práve v období, kedy by sme to možno aj najmenej čakali. Liturgický alebo cirkevný kalendár je časový sled sviatkov a liturgických období v cirkvi. Býva veľmi dobrým zvykom, že sa na konci roka bilancuje. A keďže sa končí aj tento liturgický rok, chcel by som spomenúť aspoň niektoré skutočnosti, ktoré sa týkajú liturgie ako takej. V prvom rade by som sa chcel poďakovať všetkým vám darcom a sponzorom našej farnosti, keďže sme aj vďaka vašim finančným prostriedkom aj v tomto roku mohli zakúpiť množstvo nádherných omšových rúch a jednotlivých liturgických a bohoslužobných pomôcok, potrebných na krásu liturgie, pretože Bohu patrí všetka tá krása a nádhera na nebi i na zemi. Všetky tieto prostriedky a predmety nemôžu byť lepšie použité, len keď sa všetka tá ich krása a nádhera preniesie opäť na počesť Všemohúceho Boha. Popritom ale všetky tieto prostriedky vystihujú aj obsah a zmysel liturgie. Keď si takto uvedomíme, že každá súčasná svätá omša je podobou Poslednej večere vo večeradle, nezostáva nám nič iné, než zostať pred týmto vznešeným tajomstvom v nemom úžase a vzdávať vďaka Bohu za tento jeho dar Eucharistie, pravého a svätého Kristovho Tela a Krvi, ktorú prijímame a ktorou sa duchovne živíme, aby sme mali v sebe Život.

Ježiš povedal: „Čomu sa podobá Božie kráľovstvo, k čomu ho prirovnám? Podobá sa horčičnému zrnku, ktoré človek vzal a zasial vo svojej záhrade. Keď vyrástlo, bol z neho strom a nebeské vtáky hniezdili na jeho konároch.“ A zasa povedal: „K čomu prirovnám Božie kráľovstvo? Podobá sa kvasu, ktorý žena vezme

a vmiesi do troch mier múky, až sa všetko prekvasí.“ (Lk 13, 18-21) Naozaj je nesmiernym darom, že žijeme toto Kristovo kráľovstvo už tu na Zemi. A zároveň sme súčasníkmi veľkých vedeckých objavov, medzi ktoré nepochybne patrí Darwinova evolučná teória. Ona do vývojového procesu vesmíru a života zahŕňa i človeka. Už pápež Pius XII. v roku 1950 v encyklike *Humani generis* napísal, že čo sa týka ľudského tela, možno pripustiť, že ono malo svojho živočíšneho predchodcu. Čo však nemožno do tohto vývojového procesu zahrnúť, je ľudská duša; tá bola stvorená bezprostredným Božím zásahom.

Ruský filozof a náboženský mysliteľ V. S. Solovjov hovorí o štyroch vývojových štádiách, ktorými prechádzal vesmír a človek: (1) od prvotného atómu po prvú živú bunku; (2) od prvej formy života k homo sapiens; (3) od prvého človeka po Krista, Bohočloveka; a napokon (4) od historického Krista po univerzálneho Krista, ktorý sa zjaví na konci sveta. My teraz žijeme vo štvrtom štádiu kozmického vývoja, ktoré je však „už“ zároveň vstupom do tej fázy evolúcie, ktorá sa ľudskému zraku definitívne zjaví s príchodom Kristovho kráľovstva. Vtedy sa stane zjavným skutočnosť, ktorú, inšpirovaný Duchom Svätým, vyslovil sv. Pavol: „Boh bude všetko vo všetkom“ (1 Kor 15, 28).

Všetci ľudia budú vzkriesení k pokračujúcej existencii, ale nie všetci vstúpia do života s Kristom a do jeho Kráľovstva. Môžeme – s odkazom na evolučnú teóriu – povedať: podobne ako nie z každého živočíšneho kmeňa, ako z predpokladaného predchodcu človeka, sa vyvinul homo sapiens, tak podobne ani z každého ľudského predchodcu sa nevyvinie „Božie dieťa“ (porov. Rim 8, 12-25), ako Písmo nazýva tých, ktorí budú schopní spievať „novú pieseň“ na slávu víťazného Baránka Krista v sláve jeho Kráľovstva (Zjv 14, 1-5).

Kristus Kráľ je mlčiaci morálny víťaz. Trpel, bol ponížovaný, odmietaný, usmrtený, a napriek tomu všetkému aj tak nikto v ňom neudusil oheň náklonnosti k človeku.

Žehná Vás Váš duchovný otec
Alfonz Vladimír Sabo, farár

Giovanni Battista Tiepolo, Zjavenie sv. Klimenta, 1730-1735, olej na plátne, Národná galéria, Londýn

*Vzdávajte Pánovi, synovia boží,
vzdávajte Pánovi slávu a moc!
Hlasito chváľte Pánovo meno,
v posvätnom rúchu
Ho vzývajte!*

*Hlas Pánov duní nad vodami,
Boh hrmí, plný veleby,
Hospodin hrmí
nad veľkými vodami.*

*Mocný je Pánov hlas,
ach, velebný je Pánov hlas.
Hlas Hospodinov cédre láme,
Hospodin láme
cédre libanonské.
On roztancuje Libanon
ako teliatko
a Širjom ako mláďa byvolie.
Plamene ohňa kreše
Pánov hlas,
Pánov hlas púšťou otriasa,
Hospodin otriasa
kádešskou púšťou.
Pánov hlas duby rozochvieva
a hory listia zbavuje.
A v Jeho chráme
všetko volá: sláva!*

*Hospodin tróni nad potopou,
Pán tróni naveky tak ako kráľ.
Pán podaruje silu svojmu ľudu
a pokojom mu požehná.*

Oznamy

Minulú nedeľu 11. novembra 2012 sa konala svätomartinská zbierka na zakúpenie prístrojového vybavenia pre Základnú školu internátnu pre nevidiacich a slabozrakých v Levoči a Školu pre zrakovo postihnutých v Bratislave.

Na tento účel sa v našej farnosti vyzbierala finančná suma vo výške 206,41 Eur. Všetkým darcom vyslovujeme úprimné: Pán Boh zaplať!

Už túto nedeľu 18. novembra 2012 sa všetky deti našej farnosti môžu prihlásiť na tohtoročnú jasličkovú pobožnosť. Deti, ktoré zostanú po svätej omši o 10,00 h. v kostole, hneď dostanú rolu a potrebné texty. Ostatné deti sa môžu ešte prihlásiť v škôlke u pani učiteľky Bc. Katky Kosnáčovej alebo na telefónnom čísle 0915 463 293.

Na slávnosť Krista Kráľa pri účasti na verejnom recitovaní modlitby **Ježišu, Vykupiteľ ľudského pokolenia** ..., určenej na tento sviatok, môžeme za obvyklých podmienok získať plnomocné odpustky.

Aj počas tohtoročného adventného obdobia bude rodinám našej farnosti ponúknuté spoločné prežívanie adventu s duchovnou aktivitou: „**Kto dá prístrešie Svätej rodine**“. Rodiny, ktoré budú chcieť takýmto duchovným spôsobom prežívať advent, môžu sa zapísať u pána farára do zoznamu.

V nedeľu 2. decembra 2012 sa po spoločnej modlitbe ruženca, litániách a požehnaní uskutoční výmena ružencových tajomstiev a po uplynutí trojročného volebného obdobia i **voľba hlavnej horliteľky a nových horliteľov jednotlivých ruží**. Kto by sa chcel prihlásiť za nového člena RB, alebo vystúpiť z RB, resp. preradiť zo živého do večného alebo svätého ruženca, bude tak môcť urobiť počas aktualizácie ruží, počas mesiaca decembra 2012. Všetkých doteraz zvolených pokladníkov, horliteľov a hlavnú horliteľku prosíme, aby do 30. novembra 2012 urobili účtovné uzávierky, a všetky dokumenty odovzdali pánovi farárovi na faru. Novozvolení horlители budú uvedení do svojej funkcie v nedeľu 6. januára 2013.

V nedeľu 18. novembra o 9.30 h. trnavský apoštolský administrátor "sede vacante" Mons. Ján Orosch spolu s kňazmi slovenských diecéz pri príležitosti slávania Trnavskej novény bude celebrowať slávnostnú svätú omšu, po ktorej nasleduje procesia s milostivým obrazom Panny Márie ulicami mesta Trnava.

Rozhlas a televízia Slovenska sprostredkuje túto slávnosť veriacim, ktorí sa nebudú môcť prísť osobne do Trnavy, v priamom prenose na STV 2 o 9,30 h.

Informácia

Kozmonaut sa obíde bez vodáckeho vesla a kanoista bez pilotného skafandra. Boli by im dokonca na ľarchu.

Pri ceste do kozmu, na vode alebo kamkoľvek po svete si treba vziať len to, čo potrebujeme a súčasne sa zbaviť nepotrebného.

Na niektoré cesty je dobré vyzbrojiť sa informáciou, na iné formáciou. Ide síce len o rozdiel dvoch písmen, ale obsah je úplne odlišný. Sú dokonca cesty - materstvo alebo kňazstvo - keď je nevyhnutné vziať si oboje. Kvalitnú informáciu a poctivú formáciu.

Inými slovami...

*Informácia bez formácie
je vhodná tak, na cestu autobusom.
Na ceste duchovnej alebo manželskej,
sa jedno bez druhého neobíde.*

Max Kašparu „Inými slovami“

Sväté omše v 33.týždni cezročného obdobia (B)

19.XI. pondelok *«Missa tridentina»*

17.00 Za † Jozefa, Pavla a rodičov

20.XI. utorok

17.00 Za † Jozefa a Emiliu Svrčkových a
† Karola a Teréziu Motykových

21.XI. streda

17.00 Za † Jozefa a Máriu Mizerových

22.XI. štvrtok

08.00 Za zdravie a Božie požehnanie pre
ťažko chorú Valériu – **rekolekcie katechéty**

23.XI. piatok

17.00 Za † Rudolfa a Teréziu Ochabových,
rodičov a zaťa Jána

24.XI. sobota

16.00 Sobášna svätá omša
(Martin Ochaba a Marcela Radakovičová)

Upratovanie kostola č.d. 421 – 456

25.XI. 34.nedeľa v cezročnom období (B)

Krista Kráľa - slávnosť

08.00 Za † Jozefinu Košútovú

Lektori: Blahová M., Jelínek E.

10.00 Za farníkov

Lektori: Fajkusová P, Hájičková M.

14.00 Posvätný ruženec, litánie

Liturgický kalendár

19.XI. pondelok sv. Mechtilda, panna
20.XI. utorok sv. Félix z Valois, pustovník
21.XI. streda **Obetovanie Panny Márie**
22.XI. štvrtok sv. Cecília, panna a mučenica
23.XI. piatok sv.Klement, pápež a mučeník
24.XI. sobota sv.Ondrej Dung-Lak, kňaz a spol., mučeníci

Jozefína Košútová (1914-1997)

pôsobila v našej obci ako farská gazdiná. Bola to žena veľmi pracovitá. Okrem prác na fare, farskej záhrade a vinici venovala veľa času výzdobe a čistote nášho chrámu.

Po odchode z Vištuka žila v blízkej obci Čataj a posledné roky v sociálnom zariadení v Senci, kde i dokončila svoju životnú púť.

Zomrela v roku 1997 vo veku 83 rokov.

Odpočinutie večné daj jej Pane!

Nech odpočíva v pokoji.

Terézia Otápková

Srdce moje, kedyže si šťastné?

Je pozoruhodné, že o najdôležitejších veciach v živote ľudia tak málo premýšľajú.
Graham Green

Keď pozorujeme život, môžeme nadobudnúť dojem, že šťastie človeka závisí od jeho príjmu. Kto dost' zarába, môže si dovoliť veľa pôžitkov. Ale múdrosť z rozprávok by nám mohla ukázať, že „hlúpy Jano“ nebol šťastný, kým ho ťažila zlatá hruda. Šťastným sa stal až v slobode bezstarostného človeka. Aj zbežný pohľad na výraz tváre miliónára, obklopeného bezpečnostnými zariadeniami, by nám mohol ukázať, ako málo im plnosť pôžitkov poskytuje aj plnosť radosti.

Nie, bohatstvo nerobí človeka šťastným, rovnako chudoba ho nerobí nešťastným. Keď si pomyslím na nosičov pri Damašskej bráne v Jeruzaleme, prístavných robotníkov v Neapole, čističa topánok v Dakare, môžem dokonca tvrdiť, že som chudobných počul veselo spievať, písať, roztopašne sa smiať. Pod chudobou si však nesmieme predstavovať biedu. Biednym chýbajú životne dôležité veci, chudobný ich má, ale má ich tak ako betlehemský pastier, ktorým anjel prvým zvestoval „veľkú radosť“.

Srdce moje, kedyže si šťastné? Očakávaš šťastie od moci, úspechu, slávy? Ach, ako rýchlo človek stráca nielen krásu a štíhlu postavu, ale aj meno, čo žiari na obálkach kníh, na filmových plagátoch, čo vyplňa politické titulky, alebo sa spája so športovými úspechmi.

Nijaká hviezda nevyhasne tak rýchlo ako oné hviezdy, zo slávy ktorých žije senzácia. A práve úspešní ľudia nevedia znášať vädnutie a upadanie do zabudnutia. Preto stoja v štatistike samovrahov veľmi vysoko.

Často počujeme, že najväčšie šťastie je zdravie. Zdraví si ho však nevedia ceniť. Či nenachádzame medzi samovrahmi aj ľudí, ktorým sa napriek prekypujúcemu zdraviu a sviežej vitálnej mladosti život už nezdá hodným žitia? Zaiste: zdravie je nesmierne dôležitý poklad. Ale počul som už nielen chudobných spievať, ale aj chorých sa smiať.

Srdce moje, srdce, kedyže si šťastné? Odpoveď nám dá básnik Clemens Brentano, ktorý svoju pravdu našiel v utrpení a láske: „Milovať a byť milovaný, to je najkrajšie na zemi.“

Čo slová nepovedia

Čo najviac cítíme, najmenej vieme vysloviť.

Najväčšia nemecká poetka Anette von Droste Hulshoffová napísala veľa, väčšinou veľmi dlhých básni. Najkratšia je báseň matke. Nie preto, že by ju mala málo rada. Naopak, čím viac srdce cíti, tým menej vie vysloviť.

Príslovie: Čo na srdci, to na jazyku, platí zrejme len o veciach, ktoré sú na povrchu srdca, tie sa rýchlo prederú na pery. Ale čím hlbšie majú city v srdci svoje korene, tým ťažšie vychádzajú z úst.

Ved' reč, ktorá sa viaže k veciam vnímaným zrakom, zlyháva už vtedy, keď má pomenovať rozdiel medzi vôňou ruže a klinčeka, medzi zvukom flauty a čela. Ako má teda prebádať bezodné hĺbky lásky! Tak sa stáva, že je tým tichšia, čím zreteľnejšia by chcela byť. Jej jasné vyznanie pozostáva iba z dvoch krátkych slov; „Lúbim ťa.“ Jej najrúcejšie slovo má iba dve písmená: Ty. A jej mlčanie

nie je nemotou ako u tých, ktorí si už nemajú čo povedať, ale je plné úcty a dôvery, ktoré otvoria srdce druhého človeka.

Láska sa teda prejavuje v mlčaní aj v reči. Bez nej by mlčanie bolo ľad a rozprávanie vietor!

Poklad

Kde je veľká láska, tam nie je nič malé.
Paschalis Schmid

Láska poznáva. Tieto slová sa mi tlačili na myseľ vtedy v čakárni nervovej kliniky. Chcel som navštíviť istého pacienta a čakal som pri stole s roztvoreným časopisom. Vedľa mňa sedela sedlička stredného veku. Dali sme sa do reči, a tak som sa dozvedel, že sem chodíeva pravidelne pozrieť svojho syna, ktorý leží na detskom oddelení. Vraj má šesť detí, ale ani jedno nemá tak rada ako toto postihnuté.

A už ho aj ošetrovateľ privádzal. Matka mu vybehla naproti, spustila sa na kolená, aby mu videla priamo do očí. Ale dieťa hľadelo ľahostajne bokom. Keď ho chcela pobožkať, chlapček načiahol ruku a udrel ju po líci. Zaujatý zvukom, ktorý vyvolal, bil znovu a znovu a vždy silnejšie. Ale matka sa celá šťastná pozrela na mňa a so slzami v očiach zašepkala: „Pozrite, ako sa smeje! Ako sa len smeje!“

Toto dieťa bolo na pofutovanie. Lebo to, čo som videl, bol úbohý človečik, nevyvinutý, duševne nepričetný. Ale matka v tom škeriacom sa, udierajúcom chlapcovi videla niečo iné, videla v ňom poklad, drahocennosť. A nik nesmel povedať, že preháňa. Nie, ona sama to vedela najlepšie, lebo len ona ho milovala. A len láska pozná dokonale!

Láska poznáva - preto evanjelista Ján odkazuje naše starosti väčšej Božej láske: „Lebo keby nám srdce niečo vyčítalo, Boh je väčší ako naše srdce a vie všetko... V láske niet strachu“ (1 Jn 3,20 4,18)

Max Rossler „Objav radosť“

Kto si ty? ... Ja som... Preto som vám povedal, že zomriete vo svojich hriechoch

(Jn 8, 21 - 30)

Som s tebou, blízko pri tebe, v tebe. To je odpoveď na otázku Mojžiša a Židov. Sme len na krok od toho povedať Emanuel - Boh s nami. Stále budem prítomný a budem pôsobiť v tvojom živote. Ak budeš verný a poslušný. Kto neverí a nedúfa v ukrižovaného Krista, je zatratený. Veľa izraelitov zomrelo na ceste púšťou po hadom užstipnutí pre neposlušnosť, pre hriechy odpor k Božej vôli, nevere.

V dejinách spásy existuje strašné slovo - je neskoro. Boh, ktorý je tak blízko pri človeku, ponúka mu svoju lásku a prítomnosť. A táto ponuka je viazaná na určitý čas. Keď človek premešká svojou vinou čas spásy, márne bude hľadať prítomnosť Božiu.

Ak Kristus rozpráva s nami, ktorí ničomu nechceme porozumieť pre tvrdosť srdca - aký to má zmysel? Aký zmysel má rozprávať sa s hluchým o hudbe, s nevidiacim o farbách? S nami, ktorí sme si obľúbili hriech, načo hovoriť o láske? S nami, ktorí sme si obľúbili temnotu, načo hovoriť o svetle? S nami, ktorí sme si zvolili svet podlosti a závidia, načo hovoriť o milosti?

Je to pre nás strata času alebo bude znova neskoro?!

Svätý Augustín napísal: Timeo Iesum transeuntem - Bojím sa chvíle, aby som nenechal prejsť Ježiša okolo seba bez povšimnutia.

Luboš Onderčín „V hĺbinách slova“.

Vatra Božej lásky

Kňaz sa rozprával s dieťaťom. Pýtal sa ho:

- Ak zoberiem zápalku a zapálím ju, aký veľký budem mať oheň?

- Len taký malý ohník.

- Aký vietor potrebujem, aby som zápalku zhasol?

- Stačí malé fúknutie a zápalka hneď zhasne.

- A ak urobím vatru, aký budem mať oheň?

- Veľmi veľký.

- Dokážem potom oheň zhasiť len jedným fúknutím?

- Nie, fúknutie nepomôže.

- A ak bude viať silný vietor, dokáže ten veľký oheň zhasiť?

- Nie, lebo čím viac vietor veje, tým je oheň väčší a silnejší...

- Áno, vietor ho živí...

Ák mám len malý ohník Božej lásky, stačí veľmi málo, aby zhasol. No ak mám vatru Božej lásky, vietor ťažkosť života ho nedokáže zhasiť a zničiť lásku a vieru v Boha... Naopak, stávajú sa stále silnejšími...

Albino Luciani – Ján Pavol I. „Veľké pravdy v malých príbehoch“

Rok nad evanjeliom

Správne rozprával

„Znova opustil končiny Týru a cez Sidon prišiel ku Galilejskému moru... Tam priviedli k nemu hluchonemého a prosili ho, aby naňho vložil ruku. On ho vzal nabok... podvihol oči k nebu... a povedal mu: ‚Effeta‘, čo znamená: ‚Otvor sa! V tej chvíli sa mu otvorili uši a rozviazal spútaný jazyk a správne rozprával.“ (Mk 7, 31-35)

Dostal som oznámenie o svadbe: bude v kostole. Zaujala ma najmä veta: „Zároveň vás prosíme o modlitbu!“ Marián B. kedysi nepočul a nevedel hovoriť... Nepočul slová ducha, slová tajomstva života. Nevedel nič hovoriť o Bohu. Teraz vie. Stretol sa s Kristom. A ten ho uzdravil, otvoril mu sluch a rozviazal jazyk. Ježiš otvára sluch a rozväzuje jazyk aj dnes. Tým umožňuje žiť spolu s ostatnými ľuďmi. Treba sa stretnúť s Kristom, aby sme začali správne počuť a vedeli pravdivo hovoriť.

Ježišove zázraky sú činy dobrotivosti pre jednotlivca. Ale zároveň sú zjavením a kázňou pre všetkých. Majú nám všetkým čo povedať. Zázraky nie sú ohromujúce udalosti, nijaká exhibícia či mágia. „Vzal ho nabok...“ Je to čosi úplne diskrétno. Chorý človek ozdravel. Celý ozdravel. Nadviazal styk s ostatnými ľuďmi. Ježiš ho vrátil spoločenstvu.

Všetci sme trocha hluchí a nemí. Nielen Židia si nevšímali Ježišove slová. Ani my ich často nevnímame. Ježiš nám musí otvoriť sluch. Potom pochopíme. A musí nám dať dar reči. Potom budeme vedieť hovoriť aj iným o Božích tajomstvách.

Necíťme sa príliš sebastační. Hluchý si možno myslí, že mu nič nechýba. Chýba mu však svet zvukov, piesní, hudby, slov a myšlienok nimi podnietených. Nebudme prispokojní sami so sebou. Stretnime sa s Kristom! Prosme ho, aby nám otvoril sluch a dal nám dar slova.

Stále nové znamenia?

Židia žiadali od Ježiša stále nové a nové zázraky. Chceli znamenia. Ale Ježišove zázraky nezanechávali v nich nijaké hlboké stopy. Neprivádzali ich k viere ani k láske. Sýtili nimi len svoju zvedavosť. Preto im Ježiš povedal tvrdo: „Zlé a cudzoložné pokolenie žiada znamenie... Mužovia z Ninive vystúpia na súde proti tomuto pokoleniu a odsúdia ho; lebo

oni sa kajali na Jonášovo kázanie - a tu je niekto väčší ako Jonáš! Kráľovná z juhu vystúpi na súde proti tomuto pokoleniu a odsúdi ho; lebo ona z končín zeme prišla počúvať Šalamúnovu múdrosť - a tu je predsa niekto väčší ako Šalamún!“ (Mt 12, 30, 41-42)

V divadelnej hre Ježišov proces kladú sudcovia otázky trom učeníkom-svedkom:

Sudca: „Vravíte, že ste verili jeho zázrakom? Vážne? S istotou ste verili?“

Peter: „Celkom vážne...“

Ján: „Verili sme.“

Tomáš: „Verili.“

Sudca (k Petrovi): „Ako si ho mohol potom zaprieť, a to opätovne? Zaprieť toho, ktorého si videl konať zázraky? Povedz, zaprel si ho, či nie?!“

Peter: „Zaprel... priznávam...“

Sudca: „A ty, Tomáš, ty si mu zrejme neveril! Veď si neveril ani tým, čo ho videli po zmŕtvychvstaní. Vravil si: ‚Kým neuvidím, neuverím.‘ Je tak?“ (Mlčanie.) „Tak načo tu potom boli zázraky, ktoré ste videli? Judáš, prístup bližšie! Ty si tiež videl jeho zázraky, však? A zaiste všetky, nie jeden-dva. Je tak? A predsa si ho zradil! Predal si ho! A videné zázraky ťa ani trocha neznepokojili? A ani na chvíľu si nezaváhal v zámere vydať ho nepriateľom?“

Judáš: „Nie.“

Židia žiadali nové a nové zázraky. A potom ich prijímali ako samozrejmosť. Apoštoli videli tiež mnoho divov. Len milosť premáhala ich slabosti. Čo všetko sme videli my? Čo všetko vieme z dejín Cirkvi? Koľko to bolo zázrakov! Akú ozvenu to má u mňa?

Farizeji

„Chráňte sa kvasu farizejov...!“ (Mt 16, 6)

Prečo tá Ježišova prísnosť a prudkosť voči farizejom? Je zhovievavý k Magdaléne, k Zachejovi, ba i k zločincovi na kríži. Tvrdo však napáda farizejov, ktorí sú považovaní za slušných ľudí, sú na čele verejného života, vystupujú dôstojne. A predsa práve na ich adresu zaznieva Ježišovo „Beda vám!“ Apoštolom zas hovorí: „Chráňte sa kvasu farizejov!“

Ježiš neodsudzoval tých, ktorí padli, ale uznávali svoju vinu a slabosť v kúte chrámu. Utočil na tých, ktorí sa pretvarovali, ktorí hrešili, ale sa im na to neprišlo, a preto zostávali sebavedomí pred ľuďmi a pokryteckí pred Bohom.

Ježiš nevyčítal previnenia Magdaléne, ani ju verejne nekarhal. Aj tak ju všetci obviňovali. Jej vina bola verejne známa. Aj tak dost trpela. Ježiš jej v láske podal ruku. Ale farizeji? Tí boli sebavedomí a pritom neúprimní. Sto záujmov pod heslom Božej služby. Takéto krivenie v mene náboženstva Ježiš nezniešol.

Farizeji... Slušní ľudia? Áno, navonok zachovávali zákony. Boli prísni. A predsa boli neznesiteľní. Veď oni bojovali proti Ježišovi, oni po ňom sliedili, nie hriešnici. Tí ho počúvali. Farizeji ho podchytovali v slove. Nik z tých, čo Ježiša odsúdili na smrť, sa nedostal do konfliktu so zákonom, nik z nich nebol vo väzení, ani nemal do činenia so strážcami poriadku. Boli to všetko „slušní ľudia“. Pritom tvrdo žiadali Ježišovu smrť a vymýšľali pre ňu dôvody.

Zatiaľ medzi tými, čo Ježiša po smrti oplakávali, boli obrátení hriešnici a zlodeji. Proti Ježišovi sa sprisahali takzvaní slušní ľudia, vážení v spoločnosti a uznávaní v národe, zámožní, pritom však pokryteckí. Tí ho poslali na smrť. Prečo? Lebo im strhával masky z tváří a svedomia.

Vonkajšia „slušnosť“ nie je to isté čo vnútorná rýdzosť pred Bohom.

Ján Chryzostom kardinál Korec

www.fara.sk/vistuk/

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku